

פלד על הכוונת

רמרכו אור הזרקורים עמד השבוע ה"כ שמואל רכטמן, ראש עיריית רחובות. חסיגותו הוסרה ממנו. הוא צולם בבית המישפט. התביעה אף תבעה לעצרו עד לגמר ההליכים. דרכונו הוחרם. האיר שום: קבלת שוחד בסך 70 אלף לירות. הציבור לא ידע כי באותה שעה דנה הפרקליטות גם בגורלו של ראש-עירייה אחר, החולש על עיר הנמצאת רק כמה עשרות קילומטרים מצפון לרחובות. ב"מרכו הדיון הזה עמד ד"ר ישראל פלד, לשעבר פלדמן, המנהיג העירוני בן ה-57 של רמת-גן.

יש הבדל רב בין רכטמן, שהוא בן מושבה טיפוסי בסגנונו ובהליכותיו, ור"בן ישראל פלד, תל-אביבי מלידה, אדם בעל סיגנון מרוסן יותר, שלמד מישפטים

שונים. השנייה: באינו מידה חשוף ראש-עירייה למעשי-נקמות של אנשים הנפגעים על-ידו בתוקף תפקידו, והעלולים למרר את חייו.

שתי השאלות עומדות לא רק לפני ה-פרקליטות, החייבת להחליט אם להעמיד את פלד לדין או לסגור את התיקים נגדו, אלא גם לפני הציבור הרחב, לשם כך, מוטב לציבור לדעת את העובדות.

„גנבים“ המתחלקים בשלל*

הדמות המרכזית בפרשה זו היא אישיות בשם צדוק חתוקה, לשעבר עובד במחלקת-התברואה של עיריית רמת-

במאסר על-תנאי של שנה. אך המילחמה שלו נגד ראש-העיר נולדה על רקע פרשה מישפטית אחרת.

חתוקה ובני-משפחתו בנו מיבנה בלי-תיחוקי על חלקת-ארמה ברמת-גן, שהיתה שייכת למינהל-המקרקעין. לאחר מכן מסרו את החלקה תמורת סכום של 307 אלף לירות לחברת-בניין. המחיר נבע ב"מידה רבה מקיומו של המיבנה. על פי הוראת ראש-העירייה, הועמדו לדין על פי חוק התיכונן והבנייה, והורשעו בשישה תיקים. הוכח כי המיבנה הבלתי-חוקי לא הוקם ביגלל מצוקת-דיור כלשהי, אלא, כדי להפיק רווחים.

הפרקליטות וראש-העירייה לא הסתפקו בעונש שהוטל עליהם. הוגש עירעור על קולת-העונש, ובית-המישפט העליון הטיל על צדוק חתוקה עצמו קנס של 43,500 לירות, או 41 חודשי-מאסר, וקנסות קלים יותר על שישה מקרוביו.

תוך כדי כך לא הסך בית-המישפט ב"מילות-גנאי: „(הנאשמים) התעלמו מן הדין וחוק ומצויו בית-המישפט בצורה צינית... מיקרה קיצוני של דריסת-החוק ברגל

תבע מהם לבדוק את התנהגות המישטרה כלפיו.

חודש לאחר מכן הגישה המישטרה ל-פרקליטות את החומר שאספה, כדי שזו תחליט אם יש מקום להעמיד את פלד לדין. אף שעברו מאז שמונה חודשים, טרם נתקבלה החלטה — עובדה ששני הצדדים מתמרמרים עליה, ומייחסים לה כוונות מכוונות שונות.

אחרי ויכוח חריף בקרב השוטרים וה-פרקליטים, התמקדו הדברים סביב שלוש שאלות: האם ראש-העירייה, שה אישומים אפשריים. הם הונחו לפני פרקליטות-המחוז, שעליה להחליט לכאן או לכאן.

שלושת העניינים:

● שיפוץ חדר-האמבטיה בביתו הפרטי של ראש-העירייה.

● טיפול בגן של ביתו.

● פרשת התרומה לעירייה, שבעלי-החנות-בניין נאלצו לשלמה לעירייה מאו-

נס.

שני העניינים הראשונים נוגעים לראש-העירייה אישית, אך הם פעוטים בהיקפם. העניין השלישי הוא בעל היקף רחב יותר.

ראש-העירייה פלד

שיפוצים באמבטיה, עבודות בנייה וצביעת גדר

אך אין טענה שראש-העירייה הפיק ממנו רווח אישי.

שיפוצים

בחדר-האמבטיה

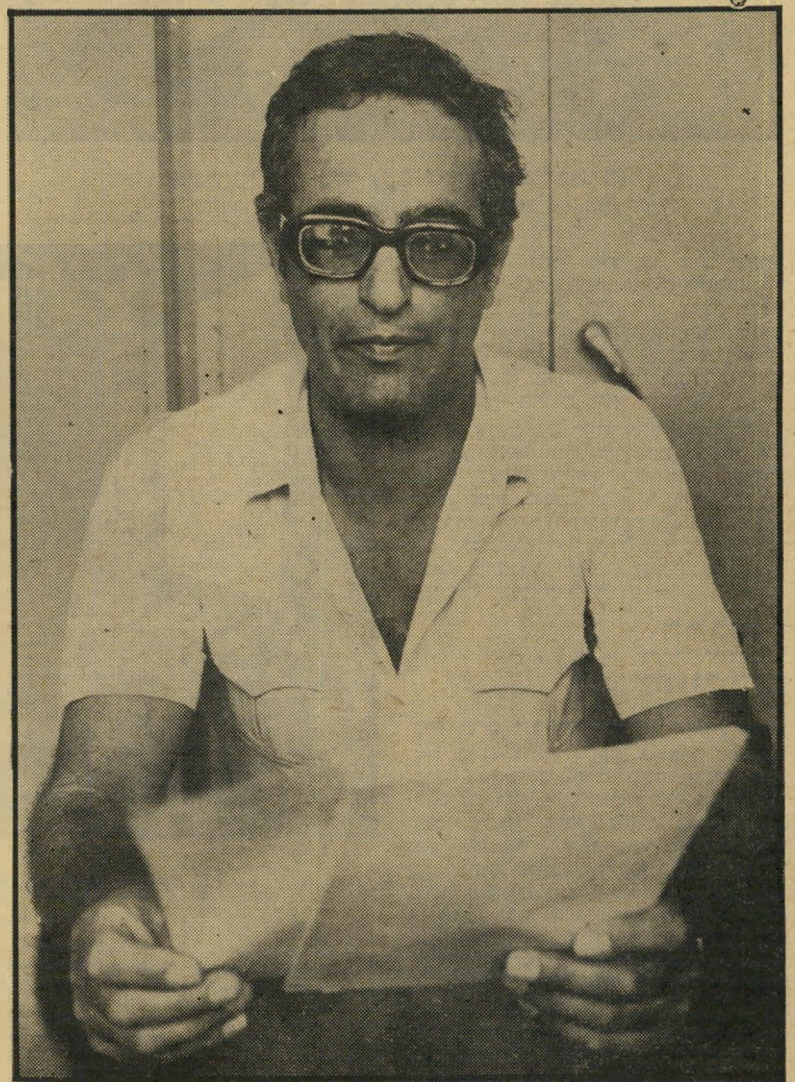
התיק הראשון דן בפרשה שהתרחשה בספטמבר 1974. הד"ר פלד החליט לערוך שיפוץ בוילה שלו שברחוב קיש מספר 16 ברמת-גן. במסגרת השיפוץ הוחלפו האמבטיה, האסלה ואריחי-החרסינה של חדרי-השירותים.

על פי תלונתו של החוקה, נשלחו בעלי-המיקצוץ על-ידי הקבלן הרמת-גני שלמה בצרי, העובד בחברת נאוי את חוזי ל-בניין, והוא גם שילם חלק משכר-עבור דתם. חתוקה טוען שבכך נתן הקבלן שוחד סמוי לראש העיר, על-מנת לקדם את עסקי-הבנייה שלו ושל החברה ש-עימה הוא קשור. בתוקף תפקידו כראש-העירייה משמש פלד גם כיושב-ראש הוועדה המקומית לתיכונן ובנייה, שתפקידה

גאווה תוך עשיית עושר מהפעולה הזאת... גנבים המתחלקים בשלל."

נראה כי פסק-הדין לא מצא חן בעיני חתוקה. הוא לא יכול היה להגיש עיר-עור עליו. אך הוא עשה מעשה אחר: עוד לפני מתן פסק-הדין הסופי, בדצמבר 1976, פנה אל מפכ"ל המישטרה והגיש לו 11 תלונות נגד ראש-העירייה, שבהן ייחס לו מעשים פליליים. לאחר מכן הגיש שלוש תלונות נוספות. בעיקבות פסק-הדין בעניינו, פוטר בינתיים חתוקה מעבודתו בעירייה.

ראש אגף-החקירות דאז, ניצב יעקוב קדמי, הורה לחקור ביסודיות ארבע מהתלונות האלה, לבדוק את האחרות באופן כללי. המלאכה הוטלה על מפקח צעיר ועקשן מהמחלקה לחקירות הונאה של המטה הארצי, גרשון בלהורן, שגילה דבר-קטן רבה מאד במשימה. לדעת ישראל פלד, על כל פנים, גילה דבקות שחרגה מן הדרוש. כימעט מדי יום נשלחו שוטרים לגבות עדויות, עד כי פלד פנה ב-דצמבר 1977 אל שרי המישפטים והפגים,

מתלונן חתוקה

בעילה, תקיפה ובנייה בלתי-חוקית

באוניברסיטה של בירות ובצרפת. יש גם הבדל גדול בין העניינים, שהביאו את הפרקליטות להתעניין בהם. עניינו של רכטמן הוא פשוט, ביסודו: האם קיבל מידי קבלן 70 אלף לירות תמורת „ויתור“ על פנטהאוז שהובטח לו — ואם סכום זה מהווה שוחד.

עניינו של פלד מעורר שאלות מסוג אחר לגמרי. האחת: מהו הגבול בין המותר והאסור בחיי היומיום של ראש-העירייה, והעורר בדרך הטבע בשירותים עירוניים

גן, אדם המקדיש עתה את כל חייו ומיר-צו למטרה אחת ויחידה: להפיל את פלד. גם אין ספק לגבי המניעים שהביאו אותו למאבקו הציבורי. יש לו סינה אישית עמוקה כלפי ראש-העירייה, שהיה פעם מעבירו.

צדוק (צאלח) חתוקה (או חתוכה) אינו דמות חדשה לגמרי למישטרה. לפני עשר שנים נידון על בעילת ילדה לשנה מאסר על-תנאי, ולקנס של אלף לירות. כעבור ארבע שנים נידון על תקיפה, „זכה“ שוב